

Lemmikud kaugelt maalt

Põnev on pidada kodus eksootilist looma, kuid sealjuures on vaja täpselt teada, millist elukeskkonda ta vajab ja mida sööb.

Enam ei piirdu lemmiklooma valik vaid koera, kassi, hamstri ja kuldkaladega. Ka eksootilise hoolealuse soetamiseks pole vaja rohkem vaeva näha kui astuda läbi lemmikloomapoeist ning ta sealt endale osta. Samas on enne võõramaa looma kojutoomist eriti tähtis tundma õppida temale omast eluviisi, toitumist jm. Vahel hooldatakse neid puht teadmatusest valesti: puurid on liiga väikesed või vale temperatuuriga, taimetoitlasi söödetakse putukatega vms.

Eesti Loomakaitse Seltsi tänavukevadise küsitluse põhjal selgus, et eksootiliste lemmikute pidamine on populaarsust kogunud just viimastel aastatel. Kõige menukamad on eksootidest viirpapagoid, kilpkonnad ja tšintšiljad. Ehkki esimesi kahte võis Eesti kodudes ju aeg-ajalt kohata ka aastakümnete eest.

Maaailmas peetakse lemmikloomadena kodudes näiteks aafrika kääbussiile, vallabisid (väikesed kangurud), skunkse, pesukarusid, tarakane jpt vahvaid elukaid.

Eksootiliste loomade hulgast võib kindlasti leida selliseid, kes vajavad palju vähem pererahva aega ja tähelepanu kui näiteks koerad – konnad, ämblikud jne. Nemad lepivad rõõmuga sellega, kui neile tagatakse sobivad elutingimused ja õige toit ning seejärel lihtsalt rahule jäetakse.

KARVANE JA KAHEKSA JALAGA

Kui soovite endale hoolealust, kes on armas, pehme ja karvane, ei pruugi teie valik piirduda koera, kassi, merisea või küülikuga. Võib-olla sobib teile hoopis ämblik? Eestis võib suure karvase ämbliku endale koju osta mitmest suuremast lemmikloomapoeist.

Ämblikud on suurepärased koduloomad tänapäeva kiire elutempo juures, sest nad ei vaja, et inimene nendega suhtleks ning pidevalt juures oleks. Neil on veel häid omadusi: nad on puhtad ja vaiksed, vajavad vähe ruumi, neid ei ole kallis pidada ning on huvitav jälgida.

HELEN TAMMEPUU

See tarantel on pildile jäänud Tallinnas Lauteri tänaval asuvas Zoomaailmas.

On aga asju, mida peaksite enne kaheksajalgse lemmiku soetamist kindlasti teadma.

Näiteks on paljud ämblikuliigid suurepärased ronijad, olles võimelised põgenema läbi väikese avause või prao. On tähtis, et hoiaksite ämblikku korralikult suletud terraariumis, võimaldades õhu läbipääsu, kuid välistades põgenemise.

Enamikul ämblikuliikidel ei ole kuigi pikk eluiga – umbes 6 aastat. Erandi moodustavad aga tarantlid, kes õiget hoolitsust saades võivad elada 20–30-aastaseks. See kehtib just emaste isendite kohta, isaste eluiga on lühem.

Tarantlit tuleb hoida äärmiselt ettevaatlikult, sest mahapillamisel võib ta saada kõhurebendi, mis põhjustab pea-aegu kindla surma.

Küllaltki levinud on arvamus, et tarantli hammustus on mürgine. Nii see siiski pole. See ämblik ampsab küll päris valusasti ning mõnel inimesel võib põhjustada ka allergiat.

Lisaks on tarantil tagakeha küljes mürgised karvad, millega ta vaenlasi pillub. Nendega pihta saanud nahk võib hakata kipitama või sügelema.

KASS JA ÄMBLIK SÕBRAKS EI SAA

Ämblikud on nagu teisedki loomad vastuvõtlikud haigustele, seentele ja parasiitidele. Ent vaid vähesed loomatarstid oskavad neid ravida.

Ämblikke ei saa välja õpetada ega meelitada suhtlema inimeste või teiste koduloomadega. Näiteks kassi ja ämbliku "tutvustamise" tõenäoline tulemus on surnud ämblik (võimalik, et söödud) või siis raskelt haige või surnud kass. Viimast juhul, kui kaheksajalgne on ohtlikult mürgine. Enamasti ei toimi hästi ka mitme ämbliku kooselu, sest nad on loomu poolest kiskjad.

Kui eelnevat arvestate ning oma hoolealust hästi tundma õpite, on ämblik rahul oma koduga teie juures ja teie omakorda põneva lemmikuga.

VIVIKA VESKI
MIRJAM TAMMEPUU

Kasutatud allikad:
<http://www.tenspider-pets.net/exotic-pets/pet-spiders.html>,
<http://amolife.com/animals>